

«La defensa jurídica perd la raó de ser»

Iñaki Esnaola (HB)

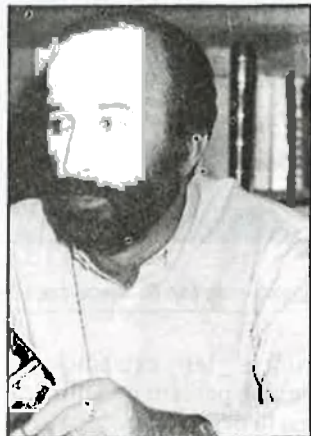
¿Quins han estat els arguments legals en què s'ha basat la defensa?

R.-Basant-nos en la llei d'extradició francesa i en el conveni d'extradició hispano-francès, hem exposat el plantejament del fet polític. És a dir els objectius polítics que persegueix l'organització a la qual pertanyen aquests ciutadans jutjats, i la característica de fet polític del delictes que se'ls imputa. Tot això va unit a un plantejament general del desenvolupament de la democràcia a l'Estat espanyol, molt limitada en el camp de les llibertats, en el de les «autonomies» —això, entre cometes— dels pobles de l'estat i a l'existència claríssima en l'aparell de l'estat de cosos i persones del règim anterior, amb demostracions evidents sobre la pràctica de la tortura.

Els ciutadans francesos hauran de pressionar el seu govern

P.-¿I els arguments dels tribunals de la justícia francesa?

R.-Un de molt senzill: a pesar que reconeixen que el problema basc està políticament sense resoldre, els tribunals admeten l'existència de de-

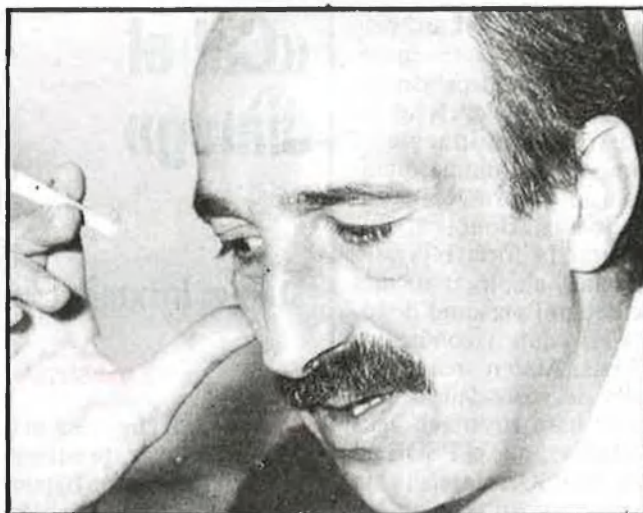

Alfredo I. Valdemoro
Iñaki Esnaola, advocat i membre de la mesa nacional d'Herri Batasuna

mocràcia formal a l'Estat espanyol. D'altra part, hi ha allò que la jurisprudència francesa anomena «el caràcter odiós dels delictes de sang». És a dir, que tot i que reconeixen el caràcter polític dels objectius que persegueix l'organització jutjada, si hi ha sang, es denomina «delictes odiós», susceptible d'extradició per aquest concepte.

P.-¿Tu creus que a partir d'ara es generalitzaran els casos d'extradició?

R.-Crec que el govern francès haurà de pensar-s'ho molt, sobretot després de veure la reacció del poble basc. És cert que s'ha trencat una tradició llarga d'asil polític, però a partir d'ara comença una confrontació directa i cadascú jugarà amb les seues armes —en el bon sentit de la paraula. Desgraciadament, els ciutadans francesos ho passaran malament. Hauran de pressionar el seu govern.

Alfredo I. Valdemoro
Txomin Ziluoeaga, secretari general de HASI i dirigent d'Herri Batasuna

«El PSOE ha elegit la via policial»

Txomin Ziluoeaga (HB)

¿Quina és la valoració que fa Herri Batasuna de les extradicions?

R.-Hi ha una valoració genèrica, que és el dret d'asil de tots els refugiats polítics en tots els països del món. Quan es lluita a favor d'un poble i la lluita és reprimida, naix el dret d'asil, en aquest cas concret del poble basc, un poble que històricament ha patit i pateix una greu repressió.

Per al poble basc, el dret d'asil té un significat històric. Avui dia, tenim més de mil exiliats polítics, repartits per diversos països del món. Tenim companys deportats a Panamà, Venèçuela, Costa Rica, República Dominicana, Cuba, i aquests últims, que són a Togo. Aquests deportats tenen reconegut el

caràcter d'exiliats polítics per les Nacions Unides, malgrat que som un poble sense estat. Aquest reconeixement internacional és ara denegat pel govern francès, que obeeix a una clara política repressiva idèntica a la que practicava

Cal esperar un augment de la combativitat.

el franquisme i ara el PSOE, forçant la socialdemocràcia francesa a implicar-se en el problema de la repressió política.

P.-¿Quin és l'equilibri actual entre l'encaix a l'independentisme basc i la resistència d'aquest?

R.-Potser el PSOE incrementa la repressió

contra el poble basc perquè veu clar l'ascens impareable de l'independentisme. Els exemples els ho demostren contínuament, com va ser l'última manifestació contra les extradiccions a Donostia, on, malgrat la forta repressió policial, s'aplegaren més de deu mil persones de totes les edats i condicions socials. Això marca un nivell de consciència del poble basc envers els seus lluitadors, que el PSOE no veu. El PSOE elegeix la via policial, possiblement per la manca de raonaments polítics.

P.-¿Com pot reaccionar el poble basc davant d'aquesta nova etapa que s'obri amb les extradiccions?

R.-La reacció general és una tendència a unir forces. En aquest sentit, una evidència molt clara es la «carta als pobles», que han signat més de 200.000 persones. El PSOE s'està convertint en un enemic de la base nacional del poble basc.

P.-El govern espanyol ha declarat que les extradiccions calmaran la tensió a Euskadi. ¿Què n'opines?

R.-Mira, d'un costat hi ha les paraules del PSOE i, de l'altre, hi ha els fets; cada vegada es contradiuen més. Felipe González diu que ací no es tortura, quan els fets han demostrat el contrari a l'opinió mundial. González ha estat invitat perquè presencie les marques de les tortures, però mai no ha acceptat la invitació. Per això, et dic que, d'una banda, hi ha les bones paraules i, de l'altra, els fets. Aparentment, simulen un democràcia, quan en realitat porten una política policial repressiva. Quan la majoria del poble basc planteja una negociació política, les paraules de Felipe González són de guerra.

«Cal el diàleg»

Jesús Intxausti

Adolf BELTRAN

Jesús Intxausti és, des del maig passat, president del Bizkaia Buru Batzar del Partit Nacionalista Basc (PNB). La seua ocupació fonamental ha estat, però, al llarg de la seua vida, el sindicalisme en ELA-STV (Solidaritat de Treballadors Bascos). Conegut popularment com Uzturre, ha representat el sindicat davant la Confederació Mundial de Treball i ha viscut vint anys a Bèlgica. Es tracta, en conseqüència, d'un nacionalista amb molta història a l'esquena. Ens diu, de principi, que no vol parlar en nom del sindicat, perquè ha estat sempre partidari de la total independència de les accions política i sindical.

P.-¿Com pot eixir Euskadi de la dinàmica de violència i enfrontament en què viu?

R.-Amb un diàleg que condueca a una bona negociació. Per al PSOE, es tracta de paraitzar les activitats d'ETA per poder presentar-se amb un èxit davant l'opinió espanyola. Però, mitjançant la «guerra bruta», les extradiccions i les deportacions, no se solucionarà el problema d'Euskadi. Inclús en el cas d'arribar a paraitzar les activitats d'ETA, sense una imprescindible negociació, la situació tornaria a carregar-se de dinamita i tornarien a aparèixer les activitats violentes. Per això, estem

/J. A. Miranda

Intxausti, molts anys de nacionalisme a l'esquena

contra les extradiccions, perquè pensem que dificulten la negociació.

P.-¿Com incideixen en la base del PNB les extradiccions?

R.-La base del PNB està molt sensibilitzada en aquest tema. I crec personalment que, si les coses segueixen per aquest camí, la base del partit es pot ra-

l'exèrcit han fet donar marxa arrere al govern central.

P.-Entrant ja en el camp sindical, ¿com definiria ELA-STV?

R.-Nascut al caliu del PNB en 1911, ELA-STV ha anat progressivament buscant una trajectòria autònoma. Tot i que el 60 o 70% dels afiliats són militants o simpatitzants del PNB, el sindicat té una direcció no vinculada de cap manera al partit. ELA-STV nasqué orientat amb una concepció cristiana i avui pot ser definit com un sindicat nacional de classe, progressista i que, possiblement, aspira a la socialització dels mitjans de producció.

P.-La vaga general convocada per LAB haurà generat conflictes amb ELA-STV, que no convocava. ¿Quines són les relacions dels dos sindicats nacionalistes?

R.-LAB és un sindicat marginal. Al seu costat, ELA-STV és un sindicat mastodòntic. Si en algunes empreses hi ha algun tipus de col·laboració, es pot dir que les relacions tenen poca importància i transcendència en general.

L'exèrcit ha fet donar marxa arrere al govern central

dicalitzar en un sentit nacionalista.

P.-¿Quin pot ser el futur desitjable immediat per a Euskadi?

R.-Un dels elements que podrien jugar un paper important és el desenvolupament total de l'Estatut d'Autonomia. Una de les coses que sempre ens retrauen els d'Herri Batauna és que tenim un Estatut mig buit. Si s'omplia adequadament de contingut, aquesta postura podria canviar però, des del 23-F, les pressions de